

[Skovmand.]

sydafrikanske Pretorialege den 23. marts til 7. april i år.

Disse sportsfolk vil med deres deltagelse styrke den sydafrikanske regerings apartheidpolitik, herunder adskillelsen af hvide og sorte på det sportslige område.

Ganske vist deltager der enkelte sorte sportsfolk i legene, men det har de kun fået tilladelse til, fordi den sydafrikanske regering ad denne vej håber at lokke udenlandske sportsfolk og sportsforeninger til at deltage. Når legene først er forbi, vil de sorte sportsfolk igen være henvist til alene at konkurrere med andre sorte sportsfolk — under langt ringere vilkår end dem, man byder hvide sportsfolk.

Det er symptomatisk, at den sydafrikanske sportsminister forud for legene har erklæret, at de sorte sportsfolk under ingen omstændigheder vil få lov til at deltage i de cocktail-parties og andre arrangementer, der foregår uden for sportspladsen.

Legenes karakter af propaganda understreges af, at den sydafrikanske regering betaler de udenlandske sportsfolks rejse og ophold.

De danske sportsfolks deltagelse er en tilsidesættelse af FN's generalforsamlings resolution af 29. november 1971, hvori der appelleres til sportsorganisationer om ikke at deltage i sportsarrangementer, der er organiseret i strid med princippet om ikke-diskrimination på grund af race, religion eller politisk opfattelse.

Den danske regering har stemt for denne resolution og må derfor også gøre en indsats for at modvirke danske sportsfolks sabotage af denne resolution.

Udenrigsministeren (*K. B. Andersen*): I begrundelsen for det spørgsmål, som hr. Skovmand har stillet, opfordrer hr. Skovmand til, at regeringen gør en indsats for at modvirke danske sportsfolks, som han kalder det, sabotage af den resolution, der blev vedtaget af FN's generalforsamling i 1971 med et meget stort stemmetal, herunder bl. a. med alle de nordiske lande.

I den resolution rettes der bl. a. en opfordring til alle nationale sportsorganisationer om at modarbejde og nægte støtte til sportsbegivenheder, der organiseres i modstrid med det olympiske princip om ikke-diskri-

mination. Den enkelte sportsudøver opfordres til at undlade at deltage i sportsbegivenheder af den art og i et land, hvor der på sportsområdet gælder en racediskriminations- eller apartheidpolitik. Endvidere anmodes i resolutionen staterne meget indtrængende om at opfordre deres nationale sportsorganisationer til at handle i overensstemmelse med resolutionen.

I forbindelse med vores afstemning og vores ja til denne resolution i FN måtte regeringen selvfølgelig gøre opmærksom på, at vi ikke har noget forfatningsmæssigt grundlag for at kræve, at sportsorganisationerne skulle handle i overensstemmelse med resolutionen, men umiddelbart efter at den var vedtaget, sørgede vi for, at de danske idrætsorganisationer blev gjort bekendt med resolutionens indhold. Og hermed ligger afgørelsen det eneste sted, hvor den efter danske forhold kan ligge, nemlig hos de enkelte idrætsorganisationer og hos deres medlemmer. Regeringen har ingen mulighed for at gribe ind.

Jeg vil gerne føje til, at vi ved fra kilder, der ikke kan drages i tvivl, at netop boykot på idrætsområdet har en meget stærk virkning i Sydafrika, nogle siger stærkere virkning end boykot på noget andet område.

Hvis hr. Skovmand derfor i stedet for at spørge, hvilke foranstaltninger regeringen vil træffe, ville spørge, hvilket råd jeg vil give, har jeg meget lettere ved at svare. Jeg ville ikke selv deltage i et stævne af den art, og blev jeg spurgt af andre, ville jeg råde dem fra det.

Skovmand: Jeg vil gerne sige ministeren tak for svaret. Jeg er klar over, at regeringen ikke, som den også gav udtryk for i sin stemmeforklaring, har nogen mulighed for at forhindre sportsfolk i at rejse til stævner i Sydafrika; som ministeren sagde, er det hos sportsfolkene selv, denne afgørelse træffes.

Men det betyder på den anden side også, at vi står i en temmelig utilfredsstillende situation på dette punkt. Som ministeren meget rigtig siger, er en sportslig boykot måske det hidtil kraftigst virkende middel, der har været taget i anvendelse over for Sydafrikas apartheidpolitik, og der er ligesom noget mærkeligt ved, at det kan komme til at afhænge af de enkelte sportsfolk, hvorvidt dette middel kommer til at